

Arrest

nr. 261 943 van 8 oktober 2021
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 30 juni 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 mei 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 augustus 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 september 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN, en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die volgens haar verklaringen België is binnengekomen op 3 september 2018 diende op 12 september 2018 een verzoek om internationale bescherming in. Uit vingerafdrukkenonderzoek bleek dat verzoekster een paspoort had, afgegeven op 20 september 2017, en een visum type C voor Nederland voor de periode van 15 juni 2018 tot 28 september 2018 (VIS). Op 13 mei 2019 werd de beslissing genomen tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (*26quater*), omdat Nederland verantwoordelijk is voor de behandeling van het verzoek om internationale bescherming. Op 9 oktober 2020 werd het dossier overgemaakt aan de commissaris-generaal.

1.2. Op 28 mei 2021 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoekster bij aangetekende brief van 31 mei 2021 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*“Asielaanvraag: 12/09/2018
Overdracht CGVS: 09/10/2020*

U had op 22 maart 2021, van 8.39 tot 12.08 uur, een persoonlijk onderhoud met een ambtenaar van het Commissariaat Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS), bijgestaan door een tolk die de Somalische taal machtig is. Uw advocaat, meester Didier Luzeyemo Ndolao loco meester Hajarpi Chatchatrian, was bij dit onderhoud aanwezig.

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Somalische nationaliteit, bent u op 22 februari 1996 geboren in Mareeg in het district Ceel Dheer en maakt u deel uit van de Abgalclan. Toen u één jaar oud was verhuisde u naar Mogadishu, waar u tot in april 2017 woonde. U ging gedurende twee jaar naar een privéschool in Mogadishu en u verkocht er vlees op de markt. U huwde een eerste keer toen u 16 jaar oud was met A. A. M. Met deze man heeft u twee kinderen die zich nu bij uw moeder in Mogadishu bevinden. Uw echtgenoot A. werd in 2015 vermoord door Al Shabaab omdat hij voor de overheid werkte voor het departement van belastinginning bij de politie. U huwde vervolgens in december 2016 met As. A. S. In mei 2017 scheidden jullie echter. Jullie hebben samen één zoon die zich bij de moeder van uw ex-man bevindt in Mogadishu.

In 2015 zei Al Shabaab u dat u met een ongelovige gehuwd was en dat u met één van hen moest huwen. U weigerde dit en daarop vermoordden ze uw man. Ze zeiden u dat dat was wat er gebeurde wanneer u samenwerking weigerde. Ook dreigden ze uw vader te vermoorden, wat ze in 2016 ook deden.

Daarop zei Al Shabaab opnieuw dat ze u wilden uithuwen en bovendien moest u ook de positie van uw vader innemen om zo als spion voor hen te fungeren. Uw vader werkte namelijk voor de Somalische overheid. U weigerde dit opnieuw en huwde tevens met uw tweede echtgenoot. Daarop belde Al Shabaab u opnieuw om te zeggen dat u met een ongelovige was gehuwd. Ook schoten ze uw echtgenoot in zijn kaak in maart 2017 omdat hij werkte als tolk.

In april 2017 ging u naar Mareeg om eten naar uw broers en zussen te brengen, die daar nog steeds verbleven. U was op dat moment ook zwanger. Op weg werd u tegengehouden en vroeg men van waar u was. U zei dat u van Mogadishu kwam waarop ze stelden dat u één van de ongelovigen was. Ze zien mensen uit Mogadishu namelijk als ongelovigen. U zei daarop dat uw broers en zussen in Mareeg woonden. Uiteindelijk reisde u verder naar Mareeg naar uw broers en zussen.

Toen u uiteindelijk in Mareeg aankwam, kwam Al Shabaab naar het huis van uw broer en werd u meegenomen. U werd in een huis vastgezet en Al Shabaab zei u opnieuw dat u het werk van uw vader voor de overheid diende over te nemen. Ze hadden dit eerst aan uw broer gevraagd, maar hij zei dat hij een nomade was en dat hij het daarom niet kon doen.

Uiteindelijk werd u zo'n 15 dagen vastgehouden in Mareeg. U bleef weigeren met hen samen te werken waarop u bedreigd werd. Daarop sprak uw broer met een traditionele oudere en samen spraken ze met Al Shabaab over uw vrijlating. Uw broer en de oudere zeiden tegen Al Shabaab dat ze verantwoordelijk waren voor u en u stemde er ook mee in met hen samen te werken om zo uzelf veilig te stellen. Al Shabaab gaf u daarop een telefoon en zei u dat ze u via die weg gingen contacteren. U keerde daarop terug naar Mogadishu.

Daarvoor had Al Shabaab ook al meermaals naar uw echtgenoot gebeld dat hij van u moest scheiden anders zouden ze u vermoorden. Toen u na uw terugkeer naar Mogadishu aan uw echtgenoot vertelde wat er gebeurd was, zei hij dat hij wilde scheiden aangezien u nu een doelwit van Al Shabaab was. Op 5 mei 2017 gebeurde de scheiding. Dan belde Al Shabaab u en u zei dat ze u tijd moesten geven, want u was zwanger.

In juni 2017 werd de man vermoord die aan de tafel op de markt naast u vlees verkocht. U wist niet of hij lid was van Al Shabaab of niet, maar u werd gebeld en ze zeiden dat ze u ook gingen vermoorden, maar

dat ze zouden wachten tot uw kind geboren was. U bleef daarop thuis en toen uw kind geboren werd, regelde uw moeder uw paspoort en verliet u het land.

U verliet Somalië op 25 oktober 2017 en reisde naar Kenia. U keerde echter net voor u uw visum naar Nederland ontving in juni 2018 gedurende 10 dagen terug naar Mogadishu om uw dochter te zien. Op 5 mei 2018 verliet u Somalië opnieuw waarna u naar Nederland ging. Daar verbleef u zo'n twee maanden en op 3 september 2018 ging u naar België. Daar diende u op 12 september 2018 een verzoek tot internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ).

Recent zou Al Shabaab ook uw nicht, de dochter van uw tante, met u hebben verward en hebben vermoord in Mogadishu. Aangezien ze op u lijkt, dacht Al Shabaab dat u het was.

Bij terugkeer naar Somalië vreest u dat u met Al Shabaab zal moeten samenwerken, want dat ze u anders zullen vermoorden.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten neer: de werkkaart van uw echtgenoot A. A. bij de politie; de werkbadge van uw vader; een document aangaande het werk van uw vader; de overlijdensakte van uw vader; de overlijdensakte van uw echtgenoot A. A.; foto's van uw voormalige echtgenoot As. A. toen hij gewond was.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier dient er te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat er in uw hoofde sprake zou zijn van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a, b of c van de Vreemdelingenwet. Er kan immers geen geloof worden gehecht aan de door u voorgehouden vervolgingsfeiten.

In de eerste plaats zijn er tegenstrijdigheden op te merken tussen uw verklaringen bij de DVZ en uw verklaringen tijdens uw persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS. Zo stelt u bij de DVZ dat Al Shabaab u in 2015 contacteerde om voor hen te spioneren aangezien zowel uw echtgenoot als uw vader voor de overheid werkten (Vragenlijst DVZ, vraag 5). Bij het CGVS verklaart u echter dat Al Shabaab u in 2015 belde omdat u met en ongelovige was gehuwd en met één van hen zou moeten huwen (CGVS, p.18). Tevens blijkt uit uw verklaringen bij de DVZ dat Al Shabaab u pas na uw vasthouding in Mareeg en uw terugkeer daarop naar Mogadishu vroeg om de plaats van uw vader bij de overheid in te nemen (Vragenlijst DVZ, vraag 5). Bij het CGVS verklaarde u echter dat Al Shabaab u dit reeds na de moord op uw vader vroeg en tevens nogmaals toen u in Mareeg was (CGVS, p.19, 20, 21). Ook wat betreft uw arrestatie in Mareeg legt u tegenstrijdige verklaringen af. Zo stelt u bij de DVZ dat u gearresteerd werd door Al Shabaab omdat ze dachten dat u een spion was omdat u uit Mogadishu kwam (Vragenlijst DVZ, vraag 5). Op de zetel van het CGVS verklaart u dan weer dat ze u meenamen en vroegen met hen samen te werken en om het werk van uw vader over te nemen opdat u voor hun kon spioneren (CGVS, p.19). Deze inconsistenties tussen uw verklaringen bij de DVZ en op de zetel van het CGVS doen dan ook in grote mate afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Tevens legt u vage verklaringen af aangaande het werk van uw echtgenoot A. A. voor de overheid. Hij zou namelijk voor de politie hebben gewerkt (CGVS, p.4). Gevraagd wat hij exact deed, stelt u dat hij voor het departement voor belastinginning werkte (CGVS, p.9). Over hoe dit aan de politie gelinkt was, stelt u dan dat iedereen die voor de overheid werkt voor de politie werkt en dat u iedereen die voor de overheid werkt politie noemt (CGVS, p.10). Dit is geenszins een overtuigende verklaringen en bovendien houdt dit weinig steek. Ook kan u niets vertellen over de functie die hij uitoefende (ibid.) en staat er op de overlijdensakte van uw echtgenoot die u neerlegt dat hij een soldaat was. Gezien uw vage en inconsistente verklaringen in dit verband, kan er geen geloof worden gehecht aan uw bewering dat uw echtgenoot A. A. voor de overheid werkte.

De kaart van uw echtgenoot waarop staat dat hij voor de politie werkte die u in dit verband neerlegt, kan deze vaststellingen geenszins wijzigen gelet op de onbetrouwbaarheid van Somalische documenten en de wijdverspreide corruptie die er bestaat bij het bekomen van documenten (landeninformatie, stuk 1). Bovendien betreft het ook een kopie en moet er worden gesteld dat kopieën geen waarborg bieden inzake authenticiteit zodat er geen bewijswaarde aan kan worden toegekend. Hetzelfde geldt voor de overlijdensakte van uw echtgenoot.

Ook de verklaringen betreffende het werk van uw vader zijn beperkt. Zo stelt u enkel dat hij voor de overheid voedsel uitdeelde aan vluchtelingen in Tima Adde wanneer er voedsel gebracht werd (CGVS, p.7). Meer zou hij niet gedaan hebben (CGVS, p.8). Gezien u stelt zelf ook te hebben gepolst om deze job over te nemen (CGVS, p.23), kan er redelijkerwijs verondersteld worden dat u dan wel meer over de jobinhoud van uw vader zou kunnen vertellen. Ook stelt u dat uw vader voor de districtscommissaris van Wadajir Ahmed Daaci werkte (CGVS, p.8). Het was ook bij die man dat u polste naar de overname van de job (CGVS, p.23). Nochtans was Ahmed Daaci slechts tot 2014 districtscommissaris van Wadajir (landeninformatie, stuk 2-3), dus toen uw vader overleed in 2016 en u zich daarop bij hem ging informeren over de overname van zijn job (CGVS, p.23), was hij niet meer aan de macht. Deze gegevens ondermijnen dan ook de geloofwaardigheid van uw bewering dat uw vader voor de overheid werkte. De documenten die u in dit verband neerlegt, kunnen deze vaststellingen niet wijzigen. Bovendien staat er op de overlijdensakte van uw vader genoteerd dat hij de commissaris was van het Timacade departement, wat zou laten vermoeden dat hij meer deed dan enkel voedsel uitdelen. Voorts betreft dit document een kopie waarvan de authenticiteit niet gewaarborgd kan worden. Aan dit document kan bijgevolg evenmin bewijswaarde worden toegekend. Hetzelfde geldt voor de werkkaarten die u neerlegt. Tevens staat er op één van de werkkaarten de naam van de burgemeester van Mogadishu genoteerd. Er kan uit dit document dan ook niets worden afgeleid aangaande het werk van uw vader.

Vervolgens is uw verblijf in Mareeg evenmin aannemelijk. Het is namelijk weinig waarschijnlijk dat u vanuit Mogadishu, dat onder controle van de Somalische overheid staat, naar Mareeg, een dorp dat onder controle van Al Shabaab staat (landeninformatie, stuk 4-6), zou reizen louter en alleen om voedsel naar uw broer en zussen te brengen (CGVS, p.12). Nochtans was u er nooit eerder heen gegaan (ibid.) en werd het voedsel normaal één keer per jaar naar hen gestuurd met een auto (CGVS, p.14). Ook stelt u dat Al Shabaab u eerder reeds continu opbelde voor samenwerking en omdat u met één van hen moest huwen en hadden ze uw vader en echtgenoot reeds vermoord (CGVS, p.19). Dat u dan toch beslist om naar een dorp te reizen waar Al Shabaab de controle heeft is dan ook weinig aannemelijk.

Bijgevolg kan er ook aan de verklaringen omtrent de bedreigingen die uw broer nu in Mareeg zou ontvangen geen geloof worden gehecht. U stelt namelijk dat Al Shabaab hem na uw vertrek uit Mareeg met de dood bedreigt (CGVS, p.25). Nochtans zou hij tot op heden nog in Mareeg zijn en nog steeds leven, alsook nog geen problemen hebben gehad (ibid.). Het is echter niet aannemelijk dat Al Shabaab hem reeds sinds midden 2017, toen u Mareeg zou hebben verlaten, met de dood bedreigt omdat u er niet meer zou zijn, maar dat ze dan nooit tot actie over zouden gaan. Dit doet dan ook nog verder afbreuk aan de ongeloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Wat betreft de telefoontjes die u van Al Shabaab heeft ontvangen, dient te worden opgemerkt dat u stelt dat deze reeds in 2015 begonnen (CGVS, p.19) en voortduurden tot na de dood van uw vader (CGVS, p.22). Nadien zou Al Shabaab u dan hebben benaderd om met hen samen te werken en voor hen te spioneren (CGVS, p.23). Het is echter niet aannemelijk dat Al Shabaab u jarenlang belt, initieel omdat u met één van hen moet huwen en nadien omdat ze willen dat u voor hen zou spioneren, maar dat ze dan nooit tot actie overgaan wanneer u dit continu blijft weigeren.

Ook haalt u aan dat uw tweede echtgenoot As. in zijn kaak werd geschoten door Al Shabaab omdat hij als tolk werkte (CGVS, p.22). Echter linkt u dit niet aan uw persoonlijke problemen en kan er bijgevolg geen gegronde vrees in uwen hoofde uit dit incident worden afgeleid. Tevens, wat betreft de foto's die u in dit verband neerlegt, dient te worden opgemerkt dat er niets uit afgeleid kan worden aangaande de identiteit van de personen die erop staan afgebeeld en aan de omstandigheden waarin deze genomen werden. Deze foto's kunnen bovenstaande vaststelling dan ook niet wijzigen.

Ten slotte stemt uw houding niet overeen met iemand die een gegronde vrees voor vervolging heeft. Zo bent u na uw vertrek uit Somalië nogmaals teruggekeerd naar Mogadishu voor zo'n 10 dagen om uw kind te zien (CGVS, p.18). Indien Al Shabaab u werkelijk iets zou willen aandoen en u tot op heden zou zoeken, hadden ze u wel gevonden gezien ze dan wel uw familie reeds in het oog hielden en u hadden zien aankomen in Mogadishu.

Ook het feit dat u met een visum naar Nederland reisde, er zo'n 2 maand verbleef zonder er asiel aan te vragen is opmerkelijk (CGVS, p.16). Er kan namelijk verwacht worden dat iemand met een gegronde vrees en een nood aan internationale bescherming in het eerste land waar men in de mogelijkheid verkeerd asiel aan te vragen, dit ook doet. Uw verklaring dat u schrik had teruggestuurd te worden naar Somalië overtuigt niet (CGVS, p.16-17). Deze gegevens ondermijnen dan ook nog verder uw nood aan internationale bescherming.

Er kan dan ook geen geloof worden gehecht aan de door u ingeroepen problemen met Al Shabaab. Deze problemen vormen dan ook geen dienstige basis voor een risicoanalyse in het licht van de nood aan internationale bescherming.

Gezien uw asielrelaas als ongeloofwaardig wordt beschouwd, kan er evenmin geloof gehecht worden aan de moord op uw nicht. Deze zou namelijk het gevolg zijn van uw vervolging door Al Shabaab aangezien ze haar met u verwarden (CGVS, p.26). Echter, daar het niet aannemelijk is dat u door Al Shabaab wordt vervolgd, is het evenmin aannemelijk dat ze uw nicht zouden hebben vermoord.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië werd "UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Southern and Central Somalia" van januari 2014 en "UNHCR position on returns to Southern and Central Somalia (Update I)" van mei 2016, beschikbaar op respectievelijk <https://www.refworld.org/docid/52d7fc5f4.html> en <https://www.refworld.org/docid/573de9fe4.html>, of <https://www.refworld.org>, in rekening genomen. Zowel uit deze adviezen, als uit de COI Focus "Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu" van 27 december 2020 beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_veiligheidssituatie_in_mogadishu_20201227.pdf of <https://www.cgvs.be/nl> blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. De gewapende gevechten duren buiten Mogadishu en in de rurale gebieden die onder controle van al-Shabaab staan, voort. Gebieden onder controle van de Somalische Federale regering, waaronder Mogadishu, worden dan weer vaak getroffen door aanslagen en andere vormen van geweld. UNHCR geeft in haar meest recente advies aan dat er in 2014 en 2015 verschillende grootschalige aanvallen waren in Mogadishu waarbij burgers en civiele infrastructuur werden gevisieerd, waaronder hotels en overheidsgebouwen. Zoals verder wordt uiteengezet blijkt uit de COI Focus over de veiligheidssituatie in Mogadishu dat het geweld er inderdaad enerzijds de vorm aanneemt van terreuraanslagen, die echter in hoofdzaak gericht zijn op hotels en restaurants populair bij overheidsfunctionarissen en op overheidsgebouwen of -instellingen, en anderzijds vaak de vorm aanneemt van doelgerichte moordaanslagen tegen personen verbonden met de overheid of met internationale instellingen. UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er eveneens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit "conflict-affected areas" nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd documenten wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien blijkt uit de adviezen van UNHCR en uit de door het CGVS gehanteerde informatie dat het geweldsniveau, de aard van het geweld en de impact van het geweld regionaal verschillend zijn. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in Mogadishu te worden beoordeeld.

Het CGVS erkent dat de veiligheidssituatie in Mogadishu complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld en de mate waarin burgers slachtoffer zijn van willekeurig dan wel doelgericht geweld, de impact van dit

geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie COI Focus "Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu" van 27 december 2020) blijkt dat de politieke en militaire situatie van Somalië drastisch gewijzigd is sinds 2011, wanneer de islamistische rebellen van al-Shabaab uit Mogadishu worden verdreven. In mei 2012 is hun volledige terugtrekking uit de hoofdstad een feit. Al-shabaab blijft evenwel in staat om regelmatig aanslagen uit te voeren in Mogadishu, dat voor hen een gewild doelwit is vanwege de aanwezigheid van overheidsinstanties en internationale organisaties. In Mogadishu gebruikt al-Shabaab, in tegenstelling tot in de rurale gebieden, dan ook eerder terreur en politiek geweld. Mogadishu wordt tijdens de verslagperiode getroffen door doelgerichte aanslagen tegen personen verbonden aan de overheid en tegen veiligheidspersoneel (meestal met vuurwapens of granaten) en in mindere mate door terreuraanslagen met geïmproviseerde explosieven. De meeste gewelddaden in de hoofdstad worden toegeschreven aan en/of opgeëist door al-Shabaab. Verschillende bronnen stellen vast dat al-Shabaab minder grootschalige, complexe aanvallen uitvoert en zich toelegt op het gebruik van geïmproviseerde explosieven. De door al-Shabaab geclaimde aanslagen viseren zowel overheidsgebouwen, overheidsfunctionarissen en veiligheidstroepen als restaurants en hotels populair bij regerings- en veiligheidspersoneel. Hierbij vallen soms burgerdoden. Verschillende bronnen beschrijven het door al-Shabaab gepleegde geweld echter nog steeds als doelgericht. Al-Shabaab stelt zelf dat ze geen burgers viseren als doelwit, maar dit neemt niet weg dat ook gewone burgers die toevallig in de buurt zijn, getroffen kunnen worden. De activiteiten van ISS (Islamitische Staat in Irak en de Levant in Somalië) zijn erg beperkt in de hoofdstad. ISS eist in 2020 wel enkele aanslagen op in Mogadishu, maar het is onduidelijk welke claims legitiem zijn. Naast gewelddaden door terreurgroepen zijn er ook nog andere actoren verantwoordelijk voor het geweld, zoals de Somalische veiligheidsdiensten, AMISOM en onbekende gewapende groepen. Er is ook sprake van gewelddadige clanconflicten en criminele incidenten die soms burgerdoden eisen. In vergelijking met de voorafgaande verslagperiode stijgt het geweld in de hoofdstad vanaf maart 2020 lichtjes tot mei 2020. Daarna beschrijft het een dalende lijn, de maand september uitgezonderd.

Uit dezelfde informatie blijkt voorts dat verschillende bronnen aangeven dat er maar een beperkte opvolging en verslaggeving is van gewelddadige incidenten en van het aantal slachtoffers in Somalië, waardoor een exhaustief overzicht niet mogelijk is. Betrouwbare statistieken over burgerslachtoffers zijn niet beschikbaar. Het EHRM stelde in een arrest van september 2013 (EHRM, K.A.B. v. Sweden, no. 17299/12, van 5 september 2013) dan weer dat al-Shabaab Mogadishu niet langer in handen had, dat er geen frontlijngevechten of bombardementen meer plaatsvonden in de hoofdstad en dat het aantal burgerdoden was gedaald. Zowel in het arrest van september 2013 als in een arrest van september 2015 (EHRM, R.H. v. Sweden, no. 4601/14, van 10 september 2015) kwam het EHRM tot het besluit dat er geen sprake is van een reëel risico op een met artikel 3 van het EVRM strijdige behandeling voor al wie in Mogadishu aanwezig is. Ook de Immigration and Asylum Chamber van het Upper Tribunal van het Verenigd Koninkrijk oordeelde in september 2014 (MOJ & Ors (Return to Mogadishu) Somalia CG [2014] UKUT 00442 (IAC), United Kingdom: Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) van 10 september 2014) dat in het algemeen een persoon die een "gewone burger" is bij terugkeer naar Mogadishu na een periode van afwezigheid geen reëel risico op vervolging of op schade zoals bedoeld onder artikel 3 EVRM of artikel 15 c van de Kwalificatierichtlijn loopt. Het Upper Tribunal stelt verder dat het aantal burgerslachtoffers in Mogadishu sinds 2011 gedaald is, voornamelijk omdat er einde kwam aan de openlijke oorlogsvoering binnen de stad en al-Shabaab haar toevlucht neemt tot operaties tegen zorgvuldig geselecteerde doelwitten. Het gerechtshof meent voorts dat men redelijkerwijs van een gewone burger kan verwachten dat hij het persoonlijke risico slachtoffer te worden van een aanslag van al-Shabaab kan verminderen door zones en instellingen te vermijden die als doelwitten van de islamistische beweging kunnen aangeduid worden.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Mogadishu nog steeds problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Mogadishu actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Mogadishu in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Mogadishu een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon. U laat echter na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Mogadishu. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die er op wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die tot gevolg hebben dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Het verzoekschrift bevat twee middelen.

- Verzoekster voert in een eerste middel een schending aan van de volgende bepalingen:

*“Schending van artikel 48/3 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, B.S. 31 december 1980.
Schending van het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.
Schending van de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.”*

Zij licht toe als volgt:

“II.1.1. De verwerende partij stelt in haar beslissing dat er geen aanwijzingen zouden zijn dat verzoekende partij nood zou hebben aan de bescherming geboden door de Conventie van Genève, noch aan subsidiaire bescherming.

Verwerende partij verwijt verzoekende partij vermeende tegenstellingen in data tussen haar verklaringen tijdens haar gehoor bij de DVZ en haar gehoor bij het CGVS.

[citaat uit de bestreden beslissing]

Verzoekende partij merkt op dat haar ‘gehoor’ bij de DVZ erg snel en chaotisch verliep. Zij moest alles kort en bondig vertellen en kreeg de kans niet om alles uitgebreid te vertellen en eventuele misverstanden uit te klaren. Pas op het CGVS kreeg zij de kans om haar relaas te doen. Zij meent dan ook dat haar thans geen vermeende tegenstellingen kunnen worden verweten en volhardt in haar verklaringen zoals gedaan op het CGVS.

II.1.2. Vervolgens verwijt verwerende partij dat verzoekende tegenstrijdige verklaringen te hebben afgelegd over de job van haar eerste echtgenoot:

[citaat uit de bestreden beslissing]

Verwerende partij heeft duidelijk geen idee van de terminologie die gebruikt wordt voor ‘soldaten’ en ‘politie agenten’, zijnde ‘Askari’. Zowel de politie als het soldaten woorden met het woord ‘askari’ aangeduid. Somaliërs maken aldus geen onderscheid tussen politie agenten en soldaten. Dit is ook de reden dat er op het overlijdensakte “soldaat” staat. Immers, het woord voor ‘politieagent’ als ‘soldaat’ zijn hetzelfde.

Dit blijkt ook uit een kort onderzoek online - had verwerende partij de moeite gedaan om de verklaringen van verzoekende partij na te kijken:

“An askari (from Somali, Swahili and Arabic ‘askari, meaning soldier, or military) was a local soldier serving in the armies of the European colonial powers in Africa, particularly in the African Great Lakes, Northeast Africa and Central Africa. The word is used in this sense in English, as well as in German, Italian, Urdu and Portuguese. In French, the word is used only in reference to native troops outside the French colonial empire. The designation is still in occasional use today to informally describe police, gendarmerie and security guards.”

Hieruit blijkt het gebrek aan kennis en expertise van verwerende partij om het dossier van verzoekende partij degelijk te onderzoeken. Door de tekortkomingen van verwerende partij ontstonden er vermeende tegenstellingen die zij thans tegen verzoekende partij tracht te gebruiken. Dit is bijzonder onredelijk.

II.1.3. Verwerende partij verwijt verzoekende partij vervolgens een gebrek aan kennis naar de inhoud van het werk van haar vader:

[citaat uit de bestreden beslissing]

De vader van verzoekende partij heeft haar in grote lijnen verteld wat zijn job inhoud was, maar ging hier niet in detail op in, zeker niet tegen een vrouw. Dit zit zo ingebakken in de Somalische cultuur en hoeft dan ook niet te verbazen.

Verzoekende partij begrijpt niet wat hier tegenstrijdig aan is. Tijdens haar beide asielaanvragen heeft zij verklaard dat zij als chauffeur werkte en dat Al Shabab haar benaderde om voor hen in die hoedanigheid te werken. Dat zij tijdens haar eerste asielaanvraag verklaarde dat zij vis transporteerde en nu vermeldt dat zij tevens mais, rijst,... transporteerde is helemaal niet tegenstrijdig. De ene sluit namelijk het ander helemaal niet uit...Zij reed vaak naar de omliggende dorpen en soms moest zij eveneens naar Mogadishu.

II.1.4. Vererende partij stelt vervolgens het volgende.

[citaat uit de bestreden beslissing]

Uiteraard hield het reizen naar Mareeg een gevaar in voor het leven van verzoekende partij. Echter, verzoekende partij nam de risico om alsnog af te reizen naar daar omdat haar familie honger aan het lijden was. De emotionele kant van het verhaal - en de liefde broer en zussen - was op dat ogenblik groter dan haar angst voor Al Shabab.

Dat Al Shabab tot op heden zijn doodsb bedreigingen niet heeft uitgevoerd, is verzoekende partij erg dankbaar voor. Zij kan echter niet in het hoofd van de Al Shabab leden kijken en weten waarom zij hun bedreigingen niet hebben uitgevoerd. Dit maakt echter niet dat er geen geloof zou kunnen worden gehecht aan het relaas van verzoekende partij.

II.1.5. Verwerende partij stelt vervolgens het volgende:

[citaat uit de bestreden beslissing]

Verwerende partij haalt een en ander door elkaar. In die 10 dagen heeft verzoekende partij in een hotel in de luchthaven verbleven. Haar kind werd naar daar gebracht. Verzoekende partij kwam aldus niet buiten. De luchthaven en het hotel werden tevens zwaar bewaakt.

In Nederland was verzoekende partij nog steeds vergezeld door de smokkelaar en dei hield haar een hele tijd voor de gek. Het feit dat zij er gedurende twee maanden geen asiel aanvraag, betekent niet dat haar vrees en problemen niet ernstig zouden zijn.

Zij meent dan ook dat zijn in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus."

- In een tweede middel acht verzoekster volgende bepalingen geschonden:

"Schending van artikel 48/4 VW

Schending van het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

Schending van de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur."

Zij licht toe als volgt:

"II.2.1. Verwerende partij meent dat verzoekende partij evenmin in aanmerking zou komen voor de subsidiaire beschermingsstatus en dat zij over een veilig alternatief zou beschikken in Mogadishu – quod certe non.

Zoals hierboven uiteengezet, is verzoekende partij niet afkomstig uit Mogadishu. Het feit dat zij er tijdelijk verbleven heeft in een ver verleden, betekent niet dat zij zich er thans op een veilige manier zou kunnen vestigen.

Mocht Uw Raad - per impossibile - van mening zijn dat in hoofde van verzoekende partij ook de situatie in Mogadishu moet worden onderzocht, kan onmogelijk gesteld worden dat verzoekende partij zich er zou kunnen vestigen zonder gevaar voor haar leven.

Er kan immers moeilijk gesteld worden dat de situatie in Mogadishu niet noopt tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

Verwerende partij baseert zich hoofdzakelijk op de COI Focus "Somalië: veiligheidssituatie in Mogadishu" van 27 december 2020 om de veiligheidssituatie in Mogadishu te beoordelen. Zij erkent dat de veiligheidssituatie in Mogadishu complex, problematisch en ernstig is, doch gaat zij dit vervolgens ten onrechte relativeren. Over het algemeen blijkt echter uit het rapport dat de veiligheidssituatie in geheel Somalië nog steeds precair is.

Wanneer dat rapport er immers op wordt nagelezen, lijkt dat de aantal incidenten het laatste jaar helemaal niet is gedaald, integendeel!, p. 20

[citaat COI Focus]

Volgens dit onderzoek is de veiligheidssituatie in Somalië sinds maart 2020 niet verbeterd en in sommige gebieden zelfs verslechterd.

Ook de aanslagen en terreur van AL Shabab blijven voortduren, waarbij tientallen burgers om het leven komen. Verwerende partij geeft zelf aan dat de lijst dat zij geeft zelfs niet alle incidenten bevat. Dit vormt dan ook maar het topje van de ijsberg: p. 23 -24

[citaat COI Focus]

Verwerende partij geeft zelf aan geen beeld te hebben van het juiste aantal burgerslachtoffers en dat de cijfers waarop zij zich baseert louter de ‘gerapporteerde’ gevallen betreft, wat uiteraard geenszins strookt met het werkelijke cijfers, dat veel hoger ligt: p. 26

[citaat COI Focus]

Elke burger riskeert er zijn leven door de prominente aanwezigheid van al-Shabaab (AS). AS blijft zeer actief in Somalië ondanks grote militaire druk. P. 27

[citaat COI Focus]

II.2.2 Het is werkelijk onbegrijpelijk hoe verwerende partij na het lezen van dit COI focus rapport kan stellen dat het veilig zou zijn voor burgers om zich in Mogadischu te vestigen.

In het rapport wordt letterlijk gesteld dat de veiligheidsdiensten niet in staat zijn om de burgers te beschermen tegen terreur of crimineel geweld. Meer nog: de Somalische veiligheidsdiensten zijn corrupt, plegen zelf mensenrechtenschendingen zonder hiervoor gestraft te worden en zijn geïnfiltrerd door AS. Gezien Somalische burgers niet op hun eigen veiligheidsdiensten kunnen rekenen voor bescherming, moeten ze beroep doen op alternatieven: p. 40

[citaat COI Focus]

II.2.3 Verwerende partij benadrukt stevast dat AS gericht geweld pleegt waarbij burgers niet het directe doelwit zijn. Ze geeft daarnaast toe dat hierbij “soms” burgerdoden vallen. Dit is echter een understatement. Verwerende partij kan dan wel een theoretisch betoog uiteenzetten dat de aanslagen gericht zouden zijn op overheidspersoneel, in de praktijk blijkt dat meer dan “soms” de gewone burgers slachtoffer worden van deze aanslagen:

Op 2 maart 2019 gebeurde er een zware aanslag met vuurgevecht waarbij minstens 36 doden vielen.

(<https://www.vrt.be/vrtnws/nl/2019/03/02/zeker-36-doden-en-tientallengewonden-bij-aanslag-en-vuurgevecht/>)

Op 24 juli 2019 gebeurde er een aanslag waarbij minstens 7 doden vielen.

(<https://www.hln.be/nieuws/buitenland/zeker-zeven-doden-bij-aanslagop-stadhuismogadishu-a9534eed/>)

“Op 29 oktober 2019 gooien onbekenden een handgranaat naar een politiekantoor in het district Hawl Wadaag. Hierdoor sterven een onbekend aantal burgerslachtoffers.

In het district Dayniile voert AS op 11 november 2019 een aanslag uit op het SNA met een radio controlled improvised explosive (RCIED). Het SNA opent hierop het vuur op de AS-militanten. De door ACLED geraadpleegde anonieme bron heeft geen gegevens over eventuele doden en/of gewonden.

Op 10 december 2019 vallen minstens vijf AS-strijders, vermomd als politieagenten, het Somali Youth League (SYU)-hotel in de buurt van het presidentieel paleis aan met granaten en vuurwapens. Tijdens een vuurgevecht met de veiligheidsdiensten kunnen een 80-tal hotelgasten ontsnappen. ACLED registreert vijf doden. Reuters stelt dat drie burgers en twee soldaten om het leven kwamen en vijf AS-strijders. Volgens AS kwamen 25 mensen om het leven.

In het district Wadajir gooien op 29 januari 2020 vermoedelijke AS-strijders een granaat naar het huis van een politieagent. Aanwezige agenten beantwoorden deze aanval met een vuurgevecht. Hierbij raken een onbekend aantal burgers gewond.

Op 28 februari 2020 ontstaat een gevecht tussen verschillende Somalische militairen langsheen clanlijnen (Hawiye versus Abgal) in het district Dharkenley. ACLED vermeldt drie dodelijke slachtoffers zonder er expliciet bij te vermelden of het om militairen of burgers gaat.

Op 19 september 2019 ontploft een landmijn op de Maka al-Mukaramastraat, een van de drukste straten van de stad. AS eist deze aanslag op die gericht was tegen het parlementslid Abdulkadir Arabow. Deze overleeft de aanslag. De geraadpleegde bronnen vermelden twee tot zeven doden. Volgens de door ACLED geraadpleegde bronnen vallen er minstens drie (sommige bronnen stellen zeven) burgerdoden. Radio Dalsan schrijft dat minstens twee mensen stierven en verschillende anderen gewond raakten door deze ontploffing, waaronder Arabow.

Op 6 november 2019 ontsnapt een leraar, die lesgeeft aan voormalige AS-strijders, aan een IED-aanslag in het district Yaagshiid.

Twee burgers sterven op 25 januari 2020 in het district Dharkenley wanneer een UVIED ontploft, vastgemaakt aan het privévoertuig van een soldaat.

In het district Hawl Wadaag laten onbekende gewapende mannen op 16 februari 2020 een IEP ontploffen in de buurt van een checkpoint. Twee burgers in een tuktuk sterven en drie anderen raken gewond.

AS gooit op 16 september 2019 een handgranaat naar Somalische soldaten in het district Dharkenley. Hierbij raken een soldaat en een burger gewond.

“De dodelijkste aanslag in meer dan twee jaar tijd pleegt AS op 28 december 2019. Een vrachtwagen met explosieven ontploft tijdens het spitsuur aan het Ex-Control-checkpoint en maakt tussen de 76 en de 100 doden. Op 2 januari 2020 betogen honderden inwoners van Mogadishu, op initiatief van de Benadir Regional Administration (BRA), tegen het geweld door AS. Dergelijke betogingen zijn een zeldzaamheid uit angst voor vergeldingsacties van AS.” (COI rapport blz. 12)

Op 8 januari 2020 voert AS een zelfmoordbomaanslag in de buurt van het Somalische parlement uit, waarbij Bile Ismail, de directeur van Financiën van het ministerie voor Vrouwen- en Mensenrechtenontwikkeling, sterft. De geraadpleegde bronnen hebben het over vier burgerdoden en minstens tien gewonden.”

(COI rapport blz. 26-29)

17 augustus 2020: Zeker 17 doden bij aanval tegen hotel in de Somalische hoofdstad Mogadishu: na een urenlang vuurgevecht konden de ordediensten een einde maken aan de aanval. In totaal zouden zeker 17 mensen gedood zijn, onder wie vijfaders. Volgens de politie zijn onder de slachtoffers twee regeringsmedewerkers, drie hotelbewakers en vier burgers. (<https://www.vrt.be/vrtnws/nl/2Q20/08/16/explosies-en-geweervuur-bijbestorming-van-hotel-in-de-somalisch/>)

Verzoekende partij wijst voorts op een arrest van september 2014 van het Upper Tribunal van het Verenigd Koninkrijk waarin gesteld wordt dat men redelijkerwijs van een gewone burger kan verwachten dat hij het persoonlijke risico slachtoffer te worden van een aanslag van al-Shabaab kan verminderen door zones en instellingen te vermijden die als doelwitten van de islamitische beweging kunnen aangeduid worden. Dit is een gemakkelijke en naïeve veronderstelling... In de praktijk, weet men immers nooit waar en wanneer een aanslag zal plaatsvinden. Zo zijn niet alleen overheidsinstellingen of internationale organisaties doelwit, maar ook IDP-kampen, restaurants, markten, shoppingcentra en hotels. Ga dit maar eens voortdurend ontwijken... Volgende bronnen bevestigen dat burgers nergens veilig zijn:

“Volgens de Britse denktank RUSI is de dreiging van terroristisch geweld in de stad voor iedereen reëel en onvoorspelbaar. Een medewerker van een internationale ngo in Mogadishu verklaart begin 2018 aan het Finse COI-onderzoeksteam dat aanslagen in ieder stadsgedeelte kunnen gebeuren en niemand met zekerheid veilig is. Vanwege de aanwezigheid van overheidsinstanties en internationale organisaties is Mogadishu een gewild doelwit voor AS.

De Zweedse COI-dienst Lifos merkt in juni 2016 op dat geen enkele lijst van doelwitten exhaustief is, maar dat iedereen die door AS als vijand wordt beschouwd een mogelijk doelwit is.

[...]

De Noorse COI-onderzoeksdienst Landinfo stelt in een rapport van mei 2018 dat sommige aanvallen van AS ook economisch kunnen gemotiveerd zijn aangezien AS belastinggeld en/of beschermingsgeld int bij de zakenlui in Mogadishu. Volgens de Finse COI onderzoeksdienst kunnen theehuizen en restaurants ook het doelwit worden omdat AS ze als te Westers beschouwt. Professor Hills stelt in haar onderzoek van 2019, op basis van anekdotisch bewijsmateriaal, dat inwoners van Mogadishu AS-strijders inhuren om een zakelijke of politieke concurrent uit te schakelen.

Het VN-expertenpanel voor Somalië schrijft, in haar rapport van november 2019, dat AS verantwoordelijk blijft voor het grootste aantal systematische aanvallen tegen burgers wat in strijd is met het internationale humanitaire recht. Het rapport stelt verder dat AS, door middel van IED's, burgerslachtoffers veroorzaakt in IDP-kampen, restaurants, op markten, in shoppingcentra, regeringsgebouwen en hotels. De gerichte aanslagen tegen regerings- en parlementsleden concentreren zich vooral in Mogadishu. De meerderheid van de slachtoffers van dit gericht geweld zijn volgens het VN-expertenpanel de niet-geviseerde burgers.” (COI rapport blz 32-33)

In het “World Report 2020: Somalia” van Human Rights Watch wordt nogmaals bevestigd dat Al-Shabaab zowel gerichte als willekeurige aanvallen uitvoert tegen burgers:

“Al-Shabaab abuses

Al-Shabab executed after unfair trials individuals it accused of working or spying for the government and foreign forces, with media reporting an uptick in executions mid-year; and extorted “taxes” through threats. Al-Shabab conducted targeted and indiscriminate attacks against civilians and civilian infrastructure using improvised explosive devices (IEDs), suicide bombings, and shelling, as well as assassinations, particularly in Mogadishu and Lower Shabelle, which resulted in over 750 civilian deaths and injuries, according to the UN. ”

II.2.4. Het “World Report 2020: Somalia” van Human Rights Watch bevestigt het misbruik en geweld, zelfs tegenover kinderen, door de Somalische overheid:

“Abuses by government and allied forces

Somali government forces responded to a handful of largely peaceful demonstrations with lethal force. In May, security forces killed at least one child as students peacefully protested in Beletweyn, following a government decision to postpone exams.

In December 2018, during the run-up to regional presidential elections in Baidoa, Ethiopian forces arrested Mukhtar Robow, a former Al-Shabab leader who ran for the regional presidency, sparking protests. Security forces, notably police forces, responded with lethal force, killing at least 15 protesters and injuring many others between December 13 and 15, according to the UN. Amnesty International documented the killing of a member of parliament and a child on December 14. Dozens were arbitrarily arrested, reportedly including children.

Dozens of government and security officials as well as former electoral delegates and clan elders who had been involved in the 2016 electoral process, were assassinated; Al-Shabab claimed responsibility for some of the killings.

Military courts continue to try defendants in a broad range of cases, including for terrorism-related offenses, in proceedings that violate fair trial standards. According to media reports and the UN, between December 31, 2018, and early November, 2019, the government had carried out at least 16 executions, all for alleged terrorism-related offenses. ”

II.2.5 Niet voor niets heeft de VN Veiligheidsraad in haar resolutie van 28 augustus 2020 het mandaat van AMISOM verlengd tot 31 augustus 2021. Ze uit haar ernstige bezorgdheid over de blijvende dreiging van al-Shabaab en ernstige mensenrechtenschendingen:

“Expressing serious concern at the ongoing threat posed by Al-Shabaab, as well as the presence of affiliates linked to Islamic State in Iraq and the Levant (ISIL, also known as Da’esh), condemning the attacks by Al-Shabaab in Somalia and the region, including the attack on 28 December 2019 which killed over 90 people and injured over 140, expressing concern at the increase in the use of Improvised Explosive Devices (IEDs), and reiterating its determination to support comprehensive efforts to reduce the threat posed by Al-Shabaab in Somalia.”

[...]

Condemning continued violations of international humanitarian law and violations and abuses of human rights, expressing deep concern in particular at violations and abuses committed against children and those involving sexual and gender-based violence in conflict and post-conflict situations, recognising that women and girls are disproportionately affected by these violations and abuses in Somalia, recalling the 2020 Conclusions on Children and Armed Conflict (S/2020/174), resolution 1325 (2000) and all subsequent resolutions on Women, Peace and Security, encouraging the swift enactment of the Somali Child Rights Act, underscoring the need to respect, protect and promote human rights, end impunity, and hold accountable those responsible for violations or abuses of human rights and violations of international humanitarian law, and reaffirming its support for the United Nations’ zero tolerance policy on sexual exploitation and abuse. ”

[...]

“Strongly condemns continued attacks by the terrorist group Al-Shabaab, including attacks in the region, on the United Nations Compound in Mogadishu and AM I SOM facilities, and urges the FGS, AMISOM and the United Nations to work closely on strengthening safety and security for the United Nations and AU facilities and staff”;

II.2.6 Ook de berichtgeving van de Belgische en Nederlandse Ministeries van Buitenlandse Zaken liegt er niet om:

FOD Buitenlandse Zaken België:

“Terrorisme

In heel Somalië zijn terroristische organisaties en milities actief, en met name Al-Shabaab, een islamitische groepering die zich zowel richt op VN- en buitenlandse doelen als op Somalische overheidsinstellingen, markten, hotels, restaurants etc. Het risico op terroristische aanslagen is echter het hoogst in de stad Mogadishu en de rest van Zuid- en Centraal Somalië. De Islamitische Staat in Somalië (IS-S) is ook actief in het land en bevindt zich voornamelijk in noordoost-Puntland.

Recent vonden er volgende zware incidenten plaats in Somalië:

- 31 mei 2020: minstens 10 doden bij een bembomaanslag op een minibus in de buurt van de hoofdstad;*
- 28 december 2019: minstens 81 doden bij een autobomaanslag in het hart van Mogadishu;*
- 13 juli 2019: minstens 26 doden bij een aanslag op het Asasey hotel in Kismayo;*
- 15 juni 2019: 11 doden bij een bomaanslag in het centrum van Mogadishu;*
- 28 februari 2019: minstens 25 doden bij een aanslag met bomauto in het centrum van Mogadishu;*
- 4 februari 2019: minstens 11 doden bij aanslag met bomauto in het centrum van Mogadishu;*

- 9 november 2018: meer dan 50 doden en 100 gewonden bij een aanval op het Sahafi Hotel dichtbij het CID Politiehoofdkwartier in Mogadishu;
- 14 oktober 2018: meer dan 19 doden ten gevolge van een zelfmoordaanslag in een restaurant en een hotel in Baidoa;
- 23 februari 2018: 32 doden door een zelfmoordaanslag met een bomauto dichtbij het presidentieel paleis;
- December 2017: minstens 18 politieagenten gedood in een zelfmoordaanslag in een trainingscentrum in Mogadishu;
- 28 Oktober 2017: minstens 23 doden bij een aanslag met bomauto aan het Nasa-Hablod Hotel in Mogadishu;
- 14 oktober 2017: meer dan 500 doden bij de ontploffing van twee bomauto's in het centrum van Mogadishu."

Ministerie van Buitenlandse Zaken Nederland

"In de hoofdstad Mogadishu is de veiligheidssituatie zeer slecht. Al-Shabaab pleegt ook in Mogadishu regelmatig (grote) aanslagen, ondermeer met bomauto's. Doelen zijn hotels, markten, belangrijke kruispunten van wegen en overheidsinstituten. Ook aanslagen op individuele overheidsfunctionarissen worden op straat uitgevoerd, met burgerslachtoffers tot gevolg. De enige relatief veilige plaats in Mogadishu is het vliegveld. Dit wordt door buitenlandse militairen beschermd. Toch heerst ook daar een dreiging van aanslagen.

[...]

In heel Somalië zijn terroristische organisaties en milities actief. Het risico op terroristische aanslagen geldt voor het hele land. Het risico op terroristische aanslagen is het hoogst in de stad Mogadishu en de rest van Zuid-Centraal Somalië. Ook de steden Galkayo en Bosaso (in Puntland) zijn onveilig. In 2018 en 2019 zijn er dagelijks kleine aanslagen waarbij burgerdoden zijn gevallen.

[...]

Er is zware criminaliteit in Somalië. In het land is een levendige handel in wapens, goederen en mensen. Dit komt vooral omdat er vanuit de regering geen toezicht is. Het officiële rechtssysteem van Somalië functioneert niet of erg slecht. Een groot deel van conflicten wordt niet binnen het rechtssysteem opgelost. Een handelscontract geeft geen garantie op uitvoering."

II.2.7 Verwerende partij verwijst naar (verouderde) arresten van het EHRM en een arrest van het Immigration and Asylum Chamber van het Upper Tribunal van het VK om aan te tonen dat er geen reëel risico is op een met artikel 3 strijdige behandeling voor al wie in Mogadishu aanwezig is. In haar arrest van september 2013 stelt het EHRM vast dat AS Mogadishu niet langer in handen heeft, dat er geen frontliniegevechten of bombardementen meer plaatsvinden in de hoofdstad en dat het aantal burgerdoden is gedaald: "Although the human rights and security situation in the city was serious and fragile and in many ways unpredictable, it was not of such a nature as to place everyone present there at a real risk of treatment contrary to Article 3." In haar arrest van september 2015 erkent het Hof dat de veiligheidssituatie in Mogadishu "serious and fragile" blijft, maar dat de situatie niet verslechterd is sinds 2013. In haar beide arresten relateert het EHRM de ernst van de situatie. Dit stuit op kritiek bij twee van de zeven rechters. Zij noemden de analyse van het Hof gebrekkig en haar conclusies voorbarig. In 2015 stelden zij dat het Hof de algemene situatie in Somalië op overdreven wijze relateert. Dit is exact wat ook verwerende partij doet.

II.2.8 Verwerende partij merkt tot slot op dat, ondanks de veiligheidsrisico's, meerdere bronnen nog steeds positieve ontwikkelingen signaleren in de hoofdstad zoals de verdere heropleving van de economische activiteit en een lichte verbetering van sociale basisdiensten zoals gezondheidszorg en onderwijs. Ook hier probeert verwerende partij de kritieke toestand te relativiseren door te wijzen op enkele geringe verbeteringen. Men mag echter niet uit het oog verliezen dat Mogadishu samen met Merca en Kismayo uitgeroepen werd tot meest kwetsbare stad ter wereld. Bovendien vallen enkele bemerkingen te maken bij de verbeteringen waar verwerende partij op wees.

Verwerende partij geeft zelf aan dat de 'economische heropflakking' stil is gevallen door de corona-crisis: p. 43 - 44

[citaat COI Focus]

De gezondheidszorg in Somalië is ondermaats. Een aanzienlijk deel van de bevolking moet het zonder basisgezondheidszorg stellen. De corona-crisis dreigt er een nog ergere humanitaire ramp te veroorzaken: p. 45

[citaat COI Focus]

UNHCR meent dat de humanitaire situatie in Somalië zal verslechteren naarmate COVID-19 zich verder verspreidt. De meeste van de 2,6 miljoen intern ontheemden in Somalië leven in overvolle nederzettingen. Velen onder hen leven in tijdelijke onderkomens bestaande uit plastic zakken en karton.

Het principe van 'social distancing' is bijna onmogelijk in deze nederzettingen. Er is nauwelijks genoeg schoon water om te drinken, laat staan om de handen te wassen. De verspreiding van het virus zal op deze manier eerder vroeg dan laat plaatsvinden.

De Somalische regering is begonnen met COVID-19 tests uit te voeren in het hele land. Door een decennialang conflict is de gezondheidsinfrastructuur van het land niet in staat om adequaat te kunnen reageren als het virus zich snel zou verspreiden. Ondanks het feit dat Somalië 928 bevestigde gevallen van COVID-19 onder de bevolking heeft, is er tot nu toe slechts één bevestigd geval bij de intern ontheemden.

Veel Somalische vluchtelingen hebben hun inkomen zien dalen omdat jobs verloren gaan door de preventiemaatregelen. UNHCR heeft geconstateerd dat vluchtelingen tot de eersten behoren die hun baan verliezen. Tegelijkertijd stijgen de voedselprijzen. Geldtransfers van de diaspora, een belangrijke bron van inkomsten voor miljoenen Somaliërs, nemen echter snel af."

<https://www.unhcr.org/be/nl/29517-conflicten-en-hevigeoverstromingen-in-somalie-dwingen-duizenden-mensen-hun-huizente-ontvluchten-midden-in-de-strijd-tegen-covid-19.html>

II.2.9. Uit bovenstaande blijkt dat in Somalië, en zeker in Mogadishu, elke burger potentieel gevaar loopt slachtoffer te worden van een volgende terroristische aanslag van AS. Naast AS zijn er verscheidene andere groeperingen, waaronder de veiligheidsdiensten(!), die zorgen voor geweld waarbij burgerslachtoffers vallen. Vertrouwen in de overheid, leger en politie is er nihil. Men moet rekenen op bescherming door de eigen clan die overigens niet tegen alle gevaar bescherming kan bieden. Zij die behoren tot een minderheidsclan, waaronder verzoekende partij, vallen volledig uit de boot en moeten het maar op zichzelf zien te redden. Het geweld zorgt er samen met de extreme droogtes en overstromingen voor dat er sprake is van een ernstige humanitaire ramp in Somalië. Van een menswaardig bestaan, is er geen sprake.

De manier waarop verwerende partij redeneert en desgevallend gebrekkig onderzoekt, schendt dan ook op een kennelijke wijze de algemene beginselen van behoorlijk bestuur als het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Uit het bovenstaande blijkt ten overvloede dat de verwerende partij zeer snel en zeer onzorgvuldig tot deze negatieve beslissing is gekomen. De bestreden beslissing schendt aldus tevens artikel 48/4 Vw evenals het beginsel van de materiële motiveringsverplichting.

Daarom wordt dan ook in hoofddorde gevraagd om de vluchtelingenstatus toe te kennen; subsidiair om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en subsubsidiair om de thans bestreden beslissing te vernietigen."

2.1.2. In een aanvullende nota van 13 september 2021 brengt de commissaris-generaal de COI Focus "Somalië. Veiligheidssituatie in Mogadishu." van 29 juni 2021 ter kennis.

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoekster al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

2.3. Verzoekster kan niet gevolgd worden waar zij meent dat zij geen tegenstrijdige verklaringen aflegde.

De Raad benadrukt dat de medewerkingsplicht van verzoekster vereist dat zij zo gedetailleerd en correct mogelijk informatie geeft over alle facetten van haar identiteit, leefwereld en asielrelaas, zodat redelijkerwijze van verzoekster kan worden verwacht dat zij ook bij aanvang van de procedure bij de Dienst Vreemdelingenzaken zo gedetailleerd en correct mogelijk haar relaas weergeeft. Dat verzoekster bij aanvang van de procedure verklaarde dat Al-Shabaab haar contacteerde om voor hen te spioneren aangezien zowel haar echtgenoot als haar vader voor de overheid werkten, is wel degelijk tegenstrijdig met haar verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud dat zij door Al-Shabaab werd gecontacteerd omdat zij met een ongelovige was gehuwd en met iemand van Al-Shabaab zou moeten huwen. Verzoeksters verklaringen zijn aldus duidelijk en niet voor interpretatie vatbaar en laten geen ruimte voor de nuanceringsen die zij *post-factum* tracht aan te brengen om deze verklaringen in overeenstemming te brengen. Verzoeksters verweer blijft voor het overige beperkt tot het volharden in de geloofwaardigheid van de door haar aangehaalde vervolgingsfeiten zoals zij deze heeft uiteengezet tijdens het persoonlijk onderhoud, doch dergelijk verweer doet geen afbreuk aan de beoordeling van verzoeksters verklaringen en de beoordeling van verzoeksters relaas in de bestreden beslissing.

De toelichting dat enig opzoekwerk via internet duidelijkheid verschaft dat het woord “askari” ook in bepaalde omstandigheden kan verwijzen naar politie, “gendarmarie” en veiligheidspersoneel, doet geen afbreuk aan de omstandige motivering dat verzoekster vage verklaringen heeft afgelegd over het werk van haar echtgenoot A.A.

Verzoekster verwijst naar de Somalische cultuur om haar beperkte verklaringen over het werk van haar vader te verklaren, maar dit argument overtuigt de Raad niet, aangezien de bestreden beslissing op een veelvoud aan redenen steunt om haar relaas op dit punt niet te aanvaarden. In het bijzonder herhaalt de Raad dat verzoekster zelf ook zou hebben gepolst voor de job van haar vader over te nemen, zodat zij wordt verondersteld meer over de jobinhoud zou kunnen vertellen. Het verzoekschrift gaat nog in op verzoeksters verklaringen dat zij werkte als chauffeur, maar dit betoog mist feitelijke grondslag.

De Raad benadrukt dat het aan verzoekster toekomt om de motieven in de bestreden beslissing aan de hand van concrete elementen of argumenten te weerleggen of te ontkrachten, waarbij zij echter in gebreke blijft inzake (1) haar verblijf en problemen in Mareeg en (2) haar verblijf in Mogadishu voorafgaand haar vertrek en haar verblijf in Nederland. Verzoeksters verklaringen kunnen een voldoende voorwaarde zijn van haar hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat zij mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn. Uit de motivering in de bestreden beslissing blijkt evenwel genoegzaam dat verzoeksters verklaringen over de door haar ingeroepen vervolgingsfeiten niet aannemelijk zijn. Verzoeksters verweer blijft in wezen beperkt tot het volharden in de geloofwaardigheid van de door haar aangehaalde vervolgingsfeiten.

De motivering in de bestreden beslissing is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier en wordt, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad:

“In de eerste plaats zijn er tegenstrijdigheden op te merken tussen uw verklaringen bij de DVZ en uw verklaringen tijdens uw persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS. Zo stelt u bij de DVZ dat Al Shabaab u in 2015 contacteerde om voor hen te spioneren aangezien zowel uw echtgenoot als uw vader voor de overheid werkten (Vragenlijst DVZ, vraag 5). Bij het CGVS verklaart u echter dat Al Shabaab u in 2015 belde omdat u met en ongelovige was gehuwd en met één van hen zou moeten huwen (CGVS, p.18). Tevens blijkt uit uw verklaringen bij de DVZ dat Al Shabaab u pas na uw vasthouding in Mareeg en uw terugkeer daarop naar Mogadishu vroeg om de plaats van uw vader bij de overheid in te nemen (Vragenlijst DVZ, vraag 5). Bij het CGVS verklaarde u echter dat Al Shabaab u dit reeds na de moord op uw vader vroeg en tevens nogmaals toen u in Mareeg was (CGVS, p.19, 20, 21). Ook wat betreft uw arrestatie in Mareeg legt u tegenstrijdige verklaringen af. Zo stelt u bij de DVZ dat u gearresteerd werd door Al Shabaab omdat ze dachten dat u een spion was omdat u uit Mogadishu kwam (Vragenlijst DVZ, vraag 5). Op de zetel van het CGVS verklaart u dan weer dat ze u meenamen en vroegen met hen samen te werken en om het werk van uw vader over te nemen opdat u voor hun kon spioneren (CGVS, p.19). Deze inconsistenties tussen uw verklaringen bij de DVZ en op de zetel van het CGVS doen dan ook in grote mate afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Tevens legt u vage verklaringen af aangaande het werk van uw echtgenoot A. A. voor de overheid. Hij zou namelijk voor de politie hebben gewerkt (CGVS, p.4). Gevraagd wat hij exact deed, stelt u dat hij voor het departement voor belastinginning werkte (CGVS, p.9). Over hoe dit aan de politie gelinkt was, stelt u dan dat iedereen die voor de overheid werkt voor de politie werkt en dat u iedereen die voor de overheid werkt politie noemt (CGVS, p.10). Dit is geenszins een overtuigende verklaringen en bovendien houdt dit weinig steek. Ook kan u niets vertellen over de functie die hij uitoefende (ibid.) en staat er op de overlijdensakte van uw echtgenoot die u neerlegt dat hij een soldaat was. Gezien uw vage en inconsistente verklaringen in dit verband, kan er geen geloof worden gehecht aan uw bewering dat uw echtgenoot A. A. voor de overheid werkte. De kaart van uw echtgenoot waarop staat dat hij voor de politie werkte die u in dit verband neerlegt, kan deze vaststellingen geenszins wijzigen gelet op de onbetrouwbaarheid van Somalische documenten en de wijdverspreide corruptie die er bestaat bij het bekomen van documenten (landeninformatie, stuk 1). Bovendien betreft het ook een kopie en moet er worden gesteld dat kopieën geen waarborg bieden inzake authenticiteit zodat er geen bewijswaarde aan kan worden toegekend. Hetzelfde geldt voor de overlijdensakte van uw echtgenoot.

Ook de verklaringen betreffende het werk van uw vader zijn beperkt. Zo stelt u enkel dat hij voor de overheid voedsel uitdeelde aan vluchtelingen in Tima Adde wanneer er voedsel gebracht werd (CGVS, p.7). Meer zou hij niet gedaan hebben (CGVS, p.8). Gezien u stelt zelf ook te hebben gepolst om deze job over te nemen (CGVS, p.23), kan er redelijkerwijs verondersteld worden dat u dan wel meer over de jobinhoud van uw vader zou kunnen vertellen.

Ook stelt u dat uw vader voor de districtscommissaris van Wadajir Ahmed Daaci werkte (CGVS, p.8). Het was ook bij die man dat u polste naar de overname van de job (CGVS, p.23). Nochtans was Ahmed Daaci slechts tot 2014 districtscommissaris van Wadajir (landeninformatie, stuk 2-3), dus toen uw vader overleed in 2016 en u zich daarop bij hem ging informeren over de overname van zijn job (CGVS, p.23), was hij niet meer aan de macht. Deze gegevens ondermijnen dan ook de geloofwaardigheid van uw bewering dat uw vader voor de overheid werkte. De documenten die u in dit verband neerlegt, kunnen deze vaststellingen niet wijzigen. Bovendien staat er op de overlijdensakte van uw vader genoteerd dat hij de commissaris was van het Timacade departement, wat zou laten vermoeden dat hij meer deed dan enkel voedsel uitdelen. Voorts betreft dit document een kopie waarvan de authenticiteit niet gewaarborgd kan worden. Aan dit document kan bijgevolg evenmin bewijswaarde worden toegekend. Hetzelfde geldt voor de werkkaarten die u neerlegt. Tevens staat er op één van de werkkaarten de naam van de burgemeester van Mogadishu genoteerd. Er kan uit dit document dan ook niets worden afgeleid aangaande het werk van uw vader.

Vervolgens is uw verblijf in Mareeg evenmin aannemelijk. Het is namelijk weinig waarschijnlijk dat u vanuit Mogadishu, dat onder controle van de Somalische overheid staat, naar Mareeg, een dorp dat onder controle van Al Shabaab staat (landeninformatie, stuk 4-6), zou reizen louter en alleen om voedsel naar uw broer en zussen te brengen (CGVS, p.12). Nochtans was u er nooit eerder heen gegaan (ibid.) en werd het voedsel normaal één keer per jaar naar hen gestuurd met een auto (CGVS, p.14). Ook stelt u dat Al Shabaab u eerder reeds continu opbelde voor samenwerking en omdat u met één van hen moest huwen en hadden ze uw vader en echtgenoot reeds vermoord (CGVS, p.19). Dat u dan toch beslist om naar een dorp te reizen waar Al Shabaab de controle heeft is dan ook weinig aannemelijk.

Bijgevolg kan er ook aan de verklaringen omtrent de bedreigingen die uw broer nu in Mareeg zou ontvangen geen geloof worden gehecht. U stelt namelijk dat Al Shabaab hem na uw vertrek uit Mareeg met de dood bedreigt (CGVS, p.25). Nochtans zou hij tot op heden nog in Mareeg zijn en nog steeds leven, alsook nog geen problemen hebben gehad (ibid.). Het is echter niet aannemelijk dat Al Shabaab hem reeds sinds midden 2017, toen u Mareeg zou hebben verlaten, met de dood bedreigt omdat u er niet meer zou zijn, maar dat ze dan nooit tot actie over zouden gaan. Dit doet dan ook nog verder afbreuk aan de ongeloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Wat betreft de telefoontjes die u van Al Shabaab heeft ontvangen, dient te worden opgemerkt dat u stelt dat deze reeds in 2015 begonnen (CGVS, p.19) en voortduurden tot na de dood van uw vader (CGVS, p.22). Nadien zou Al Shabaab u dan hebben benaderd om met hen samen te werken en voor hen te spioneren (CGVS, p.23). Het is echter niet aannemelijk dat Al Shabaab u jarenlang belt, initieel omdat u met één van hen moet huwen en nadien omdat ze willen dat u voor hen zou spioneren, maar dat ze dan nooit tot actie overgaan wanneer u dit continu blijft weigeren.

Ook haalt u aan dat uw tweede echtgenoot As. in zijn kaak werd geschoten door Al Shabaab omdat hij als tolk werkte (CGVS, p.22). Echter linkt u dit niet aan uw persoonlijke problemen en kan er bijgevolg geen gegronde vrees in uwen hoofde uit dit incident worden afgeleid. Tevens, wat betreft de foto's die u in dit verband neerlegt, dient te worden opgemerkt dat er niets uit afgeleid kan worden aangaande de identiteit van de personen die erop staan afgebeeld en aan de omstandigheden waarin deze genomen werden. Deze foto's kunnen bovenstaande vaststelling dan ook niet wijzigen.

Ten slotte stemt uw houding niet overeen met iemand die een gegronde vrees voor vervolging heeft. Zo bent u na uw vertrek uit Somalië nogmaals teruggekeerd naar Mogadishu voor zo'n 10 dagen om uw kind te zien (CGVS, p.18). Indien Al Shabaab u werkelijk iets zou willen aandoen en u tot op heden zou zoeken, hadden ze u wel gevonden gezien ze dan wel uw familie reeds in het oog hielden en u hadden zien aankomen in Mogadishu. Ook het feit dat u met een visum naar Nederland reisde, er zo'n 2 maand verbleef zonder er asiel aan te vragen is opmerkelijk (CGVS, p.16). Er kan namelijk verwacht worden dat iemand met een gegronde vrees en een nood aan internationale bescherming in het eerste land waar men in de mogelijkheid verkeerd asiel aan te vragen, dit ook doet. Uw verklaring dat u schrik had teruggestuurd te worden naar Somalië overtuigt niet (CGVS, p.16-17). Deze gegevens ondermijnen dan ook nog verder uw nood aan internationale bescherming.

Er kan dan ook geen geloof worden gehecht aan de door u ingeroepen problemen met Al Shabaab. Deze problemen vormen dan ook geen dienstige basis voor een risicoanalyse in het licht van de nood aan internationale bescherming.

Gezien uw asielrelaas als ongeloofwaardig wordt beschouwd, kan er evenmin geloof gehecht worden aan de moord op uw nicht. Deze zou namelijk het gevolg zijn van uw vervolging door Al Shabaab aangezien ze haar met u verwarden (CGVS, p.26). Echter, daar het niet aannemelijk is dat u door Al Shabaab wordt vervolgd, is het evenmin aannemelijk dat ze uw nicht zouden hebben vermoord.”

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. In zoverre verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op haar asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Zij toont niet aan dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet.

Een loutere verwijzing naar de algemene humanitaire situatie die enkel steunt op landeninformatie die niet wordt verbonden met verzoeksters persoonlijke omstandigheden, toont evenmin een nood aan internationale bescherming aan in toepassing van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet. Verzoekster heeft overigens nooit eerder enig element in deze zin aangebracht.

Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft, staat inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Somalië een gewapend conflict is. De Raad stelt vast dat dit gewapend conflict zich niet over het hele land uitspreidt, maar zich afspeelt in bepaalde gebieden.

Bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger dient de focus aldus te worden gericht op de regio waar de verzoekster leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze persoon in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c).

Aldus is de Raad van oordeel dat verzoeksters nood aan subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet ten opzichte van de situatie in Mogadishu dient te worden beoordeeld.

De Raad merkt op dat de analyse van de veiligheidssituatie in Mogadishu als een geheel moet worden gelezen en dat deze feiten samen gelezen moeten worden met diverse andere, objectieve elementen op basis waarvan geoordeeld wordt dat er actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoekster louter door haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van het leven of de persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Uit de landeninformatie in het onderhavig dossier, ter kennis gebracht door de commissaris-generaal en bijgebracht door verzoekster in het verzoekschrift, blijkt dat de situatie in Mogadishu niet van zulke aard is dat die hieraan beantwoordt.

Uit de toegevoegde informatie blijkt in dit kader dat het geweld dat in Mogadishu plaatsvindt sinds mei 2012 ten gevolge van de terugtrekking van Al-Shabaab uit de hoofdstad veranderd is en in hoofdzaak de vorm aanneemt van aanslagen enerzijds en tribale en zakelijke conflicten die gepaard gaan met geweld anderzijds.

Ook het EHRM heeft in het arrest van 5 september 2013 in de zaak nr. 886/11 (*K.A.B. t. Zweden*) geoordeeld dat de veiligheidssituatie in Mogadishu is verbeterd sinds 2011, dan wel het begin van 2012. Het Hof stelde op basis van de beschikbare landeninformatie vast dat de situatie op dat moment in Mogadishu niet van dien aard is dat een ieder die aanwezig is in de stad een reëel risico loopt een behandeling te ondergaan die strijdig is met artikel 3 van het EVRM. Bovendien bevestigde het EHRM dit standpunt in zijn arrest van 10 september 2015 in zaak nr. 4601/14 (*R.H. t. Zweden*). In paragraaf 67 wordt overwogen dat de beschikbare bronnen niet laten zien dat de situatie in Mogadishu is verslechterd sinds september 2013. Verzoekster kan worden bijgetreden in zoverre zij aanvoert dat deze rechtspraak niet langer een beoordeling van de huidige situatie betreft. De Raad stelt echter vast dat ook de meest recente informatie de stelling van het EHRM ondersteunt.

Verzoeksters betoog is niet van die aard dat het afbreuk kan doen aan de vaststelling in de bestreden beslissing.

De Raad merkt op dat de door verzoekster geciteerde informatie, in zoverre deze betrekking heeft op de veiligheidssituatie in de stad Mogadishu, dezelfde is en voor het overige in dezelfde lijn ligt als de informatie waarop voormelde analyse van de veiligheidssituatie in de stad Mogadishu is gebaseerd.

De vaststellingen in de bestreden beslissing op dit punt worden dan ook overgenomen.

Hoewel dit de uitzonderlijke situatie betreft waarbij collectieve elementen een belangrijke rol spelen, moet niettemin verzoeksters verzoek om internationale bescherming ook systematisch individueel worden onderzocht en dit in verhouding tot de twee andere in artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet bedoelde situaties.

Voor zover verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven en de situatie waarbij rekening wordt gehouden met haar persoonlijke omstandigheden, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande.

Het verzoekschrift voert aan dat verzoekster een grotere kans heeft om slachtoffer te worden van het willekeurig geweld dat in Mogadishu plaatsvindt omdat zij tot een minderheidsclan behoort. De Raad merkt vooreerst op dat verzoekster verklaarde te behoren tot de Abgal van de Hawiye-clan, hetgeen een meerderheidsclan betreft in Somalië. Hoe dan ook merkt de Raad op dat uit de COI Focus "*Somalië. Veiligheidssituatie in Mogadishu*" van 29 juni 2021 blijkt dat clanaffiliatie niet beschermt tegen toevallig of willekeurig geweld, nog daargelaten het feit dat dit aspect van een relaas wordt beoordeeld in het kader van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster toont aldus niet aan dat zij omwille van het behoren tot een bepaalde clan een groter risico loopt om slachtoffer te worden van het willekeurig geweld dat in Mogadishu plaatsvindt.

Zij voert geen andere redenen aan waarom zij niet kan terugkeren naar Mogadishu.

Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar Mogadishu een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b), of c), van de Vreemdelingenwet.

2.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht oktober tweeduizend eenentwintig door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP